29/01/2023

Ιερά Αγρυπνία για τον Όσιο Εφραίμ τον Σύρο στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ιερά Αγρυπνία τέλεσε για τα ονομαστήρια του ο Άγιος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητρόπολης Φθιώτιδος και Καθηγούμενος της Μονής Αγίου Βλασίου Στυλίδος, Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος.

Συλλειτούργησαν και συνευχήθηκαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, οι πατέρες της Ιεράς Αδελφότητος και ο Καθηγουμένος της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Στυλίδος, Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος Σάπιος, και πολλοί ακόμη ιερείς και πιστοί.

Ο Σεβασμιώτατος ευχόμενος στον π. Εφραίμ χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Η εορτή ενός Οσίου της Εκκλησίας μας, όπως η εορτή του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Εφραίμ του Σύρου μας δίνει τη δυνατότητα, μεταξύ άλλων, να θυμηθούμε κάτι, το οποίο είναι αυτονόητο στην **ορθόδοξη πνευματική ζωή,** αλλά δυστυχώς δεν είναι πάντοτε αυτονόητο στον τρόπο με τον οποίον ζούμε την εκκλησιαστική μας ζωή, γιατί πάντοτε έχουμε να αντιμετωπίσουμε όλοι μας, μικροί και μεγάλοι, τον κίνδυνο της εκκοσμικεύσεως, τον κίνδυνο να ξεχάσουμε που βρίσκεται η ουσία και η αλήθεια της πνευματικής ζωής και να εγκλωβιστούμε μέσα σε σχήματα, να εντυπωσιαστούμε από την υποτιθέμενη λάμψη και δύναμη της όποιας μορφής εξουσίας και τελικά να κινδυνεύουμε να χάσουμε τον ίδιο τον Χριστό.

Η γιορτή λοιπόν ενός απλού μοναχού όπως του Οσίου Εφραίμ του Σύρου έρχεται να μας φέρει μπροστά μας ακριβώς αυτόν τον απλό, αληθινό μοναχό ο οποίος δεν ζει

τη μοναχική ζωή για μία προσωπική, ατομική, ηθική ή οποιασδήποτε άλλης μορφής βελτίωση, αλλά γενόμενος αληθινός μοναχός γίνεται και **οικουμενικός άνθρωπος και διδάσκαλος της Εκκλησίας**. Ο **Όσιος Εφραίμ ο Σύρος** δεν έκανε τίποτα άλλο από αυτό που κάνουν όλοι οι μοναχοί μέσα στο διάβα των αιώνων.

Προσπαθούν να καθαρίσουν τον εαυτό τους διά της **μετανοίας**, διά της ασκήσεως, διά των δακρύων. Προσπαθούν να φωτιστούν με την εργασία των Θείων Εντολών και ποθούν και λαχταρούν την ένωση με το Θεό, τη θέωση δηλαδή, να γίνουν ένα με το Θεό. Κι αυτό όχι πιστεύοντας στις δικές τους κτιστές δυνατότητες, αλλά προσφέροντας το δικό τους κτιστό κόσμο στην άκτιστη Χάρη του Θεού και στο βαθμό που επιτρέπουν στη Θεία Χάρη να διεισδύει στη ζωή τους, στο βαθμό δηλαδή που γίνονται μέτοχοι της Άκτιστης Θείας Χάριτος αξιώνονται μέσα από το πολύ έλεος του Θεού να λαμβάνουν τις δωρεές του Θεού και να αξιώνονται να γίνονται ένα με το Θεό.

Αυτό έκανε ο Όσιος Εφραίμ ο Σύρος, αυτό έκαναν και κάνουν και πράττουν στο διάβα της ιστορίας απλοί μοναχοί του Χριστού, μοναχοί και μοναχές, αυτό πράττουν μέσα στο διάβα των αιώνων και αυτό τους καθιστά, όπως τόσο πολύ ωραία λέει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος «Φως του κόσμου». Αν οι άγγελοι είναι φως για τους μοναχούς, οι μοναχοί οι οποίοι είναι ακριβώς αυτοί, οι οποίοι ζουν το αγγελικό πολίτευμα, την αγγελική πολιτεία γι’ αυτό λέμε ότι λαμβάνουν το αγγελικό σχήμα, το μέγα αγγελικό σχήμα, γίνονται φως μέσα στον κόσμο.

Με την ευκαιρία της αποψινής αγρυπνίας και ως Επίσκοπος και Μητροπολίτης αυτής της περιοχής, εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου στους μοναχούς και στις μοναχές μας και με την σημερινή Ακολουθία, εδώ σε ένα από αυτά τα πολλά Μοναστήρια της Μητροπόλεώς μας, μου δίνεται η ευκαιρία για μία ακόμη φορά να πω ένα τεράστιο ευχαριστώ σε όλες αυτές τις ψυχές που είναι μόνες τους, οι οποίες κρατούν όρθια τη λαμπάδα που έλαβαν στη μοναχική τους κουρά, αυτήν κρατούν αναμμένη και είναι άξιοι πάσης τιμής και σεβασμού και αξιοσύνης.

Γι΄ αυτό λοιπόν με αφορμή αυτή την εορτή εκφράζουμε αυτήν την **ευγνωμοσύνη** και αυτή την αγάπη, αλλά συνάμα εκφράζουμε και την ευχή **να είμαστε ακριβώς πιστοί και αφοσιωμένοι σε αυτήν την ησυχαστική παράδοση**, που ο καθένας στο μέτρο της δικής του ζωής καλείται να τη ζήσει, να την ποθήσει ή τουλάχιστον να έχει τη ταπείνωση ότι απέχει από αυτήν. Ακόμα και αυτό είναι ένα κέρδος για μας που ζούμε μέσα στον κόσμο. **Να έχουμε μία ταπεινότητα και να έχουμε μία επίγνωση ότι απέχουμε από την πραγματική μοναστική ζωή** και να μη θεωρούμε, ότι επειδή αλλάξαμε ένα όνομα η λάβαμε ένα σχήμα ή επειδή φοράμε ένα επανωκαλύμμαυχο ότι με αυτό και μόνο γίναμε μοναχοί.

Αυτή τη **ταπεινότητα** εύχομαι να έχει ο άγιος Πρωτοσύγκελλος μας που έχει την ονομαστική του εορτή και φέρει το όνομα του Οσίου Εφραίμ, να τιμά αυτή την παράδοση και να μην ξεχάσει ποτέ τον ταπεινό μοναχό Εφραίμ το Σύρο, ο οποίος από ένας άσημος και απλός μοναχός έγινε ένας μεγάλος διδάσκαλος της Εκκλησίας, καθοδηγητής όλης της Εκκλησίας αλλά και δικός του καθοδηγητής».

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος τέλεσε Αρχιερατικό **Τρισάγιο** υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χριστοδούλου, επί τη συμπληρώσει 15 ετών από της κοιμήσεώς του.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος και άπαντες οι παρευρισκόμενοι δέχθηκαν την εγκάρδια αγάπη του π. Εφραίμ και την ζεστή φιλοξενία της Αδελφότητος.